

Columbrets: de diana, a parc

Han estat moltes les bombes que, llançades per espanyols i americans, han caigut sobre els illots dels Columbrets. Ara, per fi, sembla que tot quedarà com el malson d'unes dècades.

C. D.

Conten que la decisió d'aturar el bombardeig constant a què eren sotmeses, per part dels americans, les petites illes situades vint-i-quatre milles mar endins de Castelló, fou presa en un iot ancorat en la badia del Columbret gran.

Terence Todman, l'ambaixador EUA de l'època era un dels passatgers d'aquell vaixell. L'altre, un empresari castellanenc, que es preocupà de servir al ianqui una mariscada de les que creen memòria, regada amb bona cosa de vi blanc.

Siga cert com ho conten o no ho siga tant, el cas és que en l'Illa Grossa, la Foradada, la Ferrera o el Bergantí, deixaren de rebre la visita, desagradable i violenta, dels xicotets de la *ius-neivi* i els seus regals bèl·lics.

Durant la dècada dels seixanta i en la dels setanta els Columbrets foren bombardejats, amb una constància digna de millor empresa, per avions, tant de la marina i l'exèrcit de l'aire espanyols, com nord-americans —unes vegades procedents de la base de Saragossa i unes altres dels

Els Columbrets guarden una gran bellesa i una enorme riquesa natural. Baix, una bomba dels americans estavella sobre un illot.

portaavions ancorats en el mar ex-nostre.

Després de la mort de Franco, les protestes van augmentar en intensitat i, inclús, els mateixos diputats de la governamental UCD arribaren a protestar pel pacte que rebien les illes. La Diputació oferí al ministre de Defensa —Alberto Oliart en aquells moments— un canvi en els terrenys de tir, una permuta que afectava una àrea —el Plaer de la Barca Alta— situada a unes vuit milles dels illots i unes vint de la costa.

El bombardeig a què eren sotmeses les illes pels avions

nord-americans va ser suspès l'any 1978, precisament després de la presentació d'una pregunta parlamentària del diputat Antonio Sotillos. Aquest mateix diputat presentà anys després, en 1982, una interpel·lació al ministre de Defensa en la qual demanava sobre la continuació dels bombardeigs, ara a càrrec exclusivament de l'exèrcit espanyol. La resposta d'Alberto Oliart va concretar en xifres l'ús del Bergantí com a diana: «durant 1980 es feren pràctiques durant vuit dies; l'any 1981, durant sis dies, i

l'any 1982, vuit dies». La resposta assegurava que seguiria el festival de bombes, «ja que és l'única zona de tir que posseïm a la Mediterrània». El ministre justificava l'ús dels illots situats més al sud afirmant que la distància entre aquests i la Foradada era suficient per a no molestar allò que «les forces polítiques valencianes» tenien pensat fer en la resta dels illots.

Dies abans de les eleccions generals, del 28-O, el govern ucedista decidí de paraitzar, definitivament per ara, la utilització dels Columbrets com a camp de tir.

Avui, amb l'enviament al govern per part del Consell d'un projecte per a la creació d'un Parc Nacional Marítimo-terrestre, és a dir amb aigües i illots protegits, sembla haver acabat el martiri d'aquesta vintena d'illots que tot just ocupen 642 hectàrees i on gavines d'Adouin, falcons de la Reina i una sèrie inacabable d'aus migratòries volen trobar la seua llar. De moment, tot sembla indicar que serà, per fi, una llar tranquil·la. Esperem-ho.

